

आकृषणीयस्य ÇĀṆKU. Çr. 4, 13, 1.

विताम m. nach dem Comm. = विशिष्टा लक्ष्यवेधः ein guter Treffer
TBr. 1, 3, 1, 1.

विताव (von 1. तु mit वि) m. nom. act. P. 3, 3, 25. AK. 3, 3, 37. Ge-
schrei BHATT. 7, 36 (pl.). nach Svāmin und Kālīṅga bei BHAR. zu AK.
Husten ÇKDr.

वितावत्क (vom partic. praes. von 3. ति mit वि) adj. (das Uebel) zer-
störend (nach MANTOH.) VS. 16, 46.

विताव्त्scheinbar MBh. 13, 6260, wo aber mit der ed. Bomb. ऽवि-
तितः zu lesen ist.

विताव s. u. 1. तिप् mit वि; davon ऽव n. das Zerstreutsein (an ver-
schiedenen Orten): वेदवाक्यानाम् UVATA bei MÜLLER, SL. 98.

वितावत्क v. l. zu वितावत्क TS. 4, 3, 9, 2. ÇATAR. in Ind. St. 2, 43.

वितीर (2. वि + तीर) m. Calotropis gigantea (अर्कवृत्त) RĀGAN. im ÇKDr.

विनुद्र (2. वि + नुद्र) adj. relativ kleiner, eines kleiner als das andere:

विनुद्रमिव घृतस्त्यम् Ait. Br. 1, 21. विनुद्रा इव हि पशवः 3, 6.

विनेप (von 1. तिप् mit वि) m. 1) das Hinwerfen, Ausstreuen Dhātup.

28, 116. बलात् MĀRK. P. 31, 14. 8, 117. Wurf: इषुविनेपमतीत्य die
Entfernung eines Pfeilwurfs VP. bei KULL. zu M. 4, 151. das Schleudern:

बहुं und मकां zur Erklärung von तुवित Nir. 6, 33. — 2) das Hin-
undherbewegen: पादं Dhātup. 13, 31. VIKR. 60, 14. बाहुं R. 2, 59, 30.

7, 32, 41. KATHĀS. 52, 327. भुजोर् R. 5, 42, 9. पत्तं MBh. 4, 1399. 12, 6397.

HARIV. 6960. 10397. KATHĀS. 72, 42. लाङ्गूलं KUMĀRAS. 1, 13. RAGH. 5,

45. कटात् Verz. d. Oxf. H. 130, a, 24. SĪU. D. 301, 18. धू° 210. वीची-

तरंगं Suçr. 2, 84, 14. RAGH. ed. Calc. 1, 44. das Hinundherstossen R. 2,

78, 26 (77, 32 GORR.). BHĀG. P. 10, 44, 4. P. 6, 1, 141, Schol. — 3) das

Schnellen: इया° HARIV. 13409. — 4) das Gehenlassen, Gewähren eines

freien Laufes: इन्द्रिय° (Gegens. इन्द्रियसंयम) BHĀG. P. 11, 18, 22. चित°

19, 42. — 5) das Verstreichenlassen, Versäumen: काल° H. an. 3, 401.

— 6) Ablenkung der Aufmerksamkeit, Zerstretheit: चित्तस्य Verz. d.

Oxf. H. 229, b, 15. चित्तविनेपा: JOGAS. 1, 30. UTTARAR. 38, 20 (32, 12). ल-

पविनेपरहिते मनः क्वा मुनिश्चलम् MAITRĀJUP. 6, 34. NĀJAS. 5, 2, 1. 20.

SARVADARĢANAS. 114, 16. VEDĀNTAS. (Allah.) No. 133. 137. fg. SĀH. D. 149.

— 7) bei den Vedāntin Bez. einer Fähigkeit (शक्ति) des Irrthums (अ-

ज्ञान), vermöge welcher die Welt als real erscheint, VEDĀNTAS. (Allah.) No.

36. 39. 41. BĀLAB. 13. — 8) Schmähung: नानाविनेपवचनैः BHAR. NĀTJAC.

20, 5. — 9) Mitleid DAÇAR. 4, 41. — 10) Himmelsbreite, gemessen auf

einem Declinationskreise, SĪRJAS. 1, 70. COLEBR. Misc. Ess. II, 466. वि-

माण्डले पद्धत्स्वानं तस्य क्रान्तिवृत्तात्थतिर्यगत्तरं स विनेपः GOLĀDHJ. 6, 16,

Comm. GANIT. GRAHAKĀNDĀDHJ. 1. fgg. °वृत्त = नेपवृत्त der Declinations-

kreis, auf dem die Himmelsbreite gemessen wird, GOLĀDHJ. 6, 14 (vgl. 13).

Vgl. शर्. — 11) eine best. Krankheitsform Verz. d. B. H. No. 934. —

12) eine best. Angriffswaffe: सकचग्रहं MBh. 3, 5247. NĪLAK.: कचग्रह-

विनेपः कचेषु गृहीत्वा येन शत्रुर्विनिप्यते तादृशः कलविङ्कग्रहकुतुल्यश्चि-

क्काण्डव्याञ्जितायो दण्डविशेषः। कर्महेति पाठे अङ्कुशविशेषः. — Vgl.

अङ्ग, दृष्टि° (das Hinundhergehenlassen der Augen ÇĀK. Ch. 16, 1) und

unter 1. तिप् mit वि (विनेपम् absol.).

विनेपण (wie eben) n. 1) das Hinundherwerfen Suçr. 1, 83, 8. गात्र°

232, 18. रक्तौ तवाङ्गी मृडलौ भुवि विनेपणाद्भुवम् das Bewegen der Füße
so v. a. das Gehen KUYALAJ. 39, b. — 2) = विनेप 6) VEDĀNTAS. (1829)

26, 9, wo die neuere Ausg. besser विनेप liest.

विनेपलिपि f. Bez. einer best. Schriftart LALIT. ed. Calc. 144, 6.

विनेपत् (von 1. तिप् mit वि) nom. ag. Zerstreuer, Vertheiler: अथ-
गण° MBh. 1, 1288.

विनेप (von 1. तुप् mit वि) m. 1) heftige Bewegung: तीरोद° HARIV.
13122. Spr. 1449. वीचि° RAGH. 1, 43. — 2) das aus-der-Ruhe-Kommen,

Aufregung, Verwirrung: उत्तमः क्षेशविनेपं तमः सोढुं नहीतरः Spr. (II)

1173. रिपुविनेपकारक MBh. 7, 6794. Verz. d. Oxf. H. 261, a, 2. अ°

TBr. 3, 7, 6, 7.

विनेपण (wie eben) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 198.

विनेपिन् (wie eben) adj. in Aufregung —, in Verwirrung versetzend;

s. रक्तोविनेपिणी.

विख adj. nasenlos BHAR. im DVIRŪPAK. nach ÇKDr. — Vgl. विखु, वि-

ख्य, विख, विखु, विप्र.

विखण्डिन् (von खण्ड् mit वि) adj. zertheilend, schlichtend: वैर°

Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 244.

विखन (von खन् mit वि) n. das Aufgraben Nir. 3, 17.

विखनम् m. Bein. Brahman's BHĀG. P. 10, 31, 4.

विखाद (von खाद् mit वि) m. etwa das Verzehren (vgl. खाद्): Indra

heißt विखादे सन्निः RV. 10, 38, 4.

विखानस m. N. pr. eines Muni Comm. zu ÇĀK. 26. — Vgl. विखानस.

विखु adj. = विख KĀÇ. zu P. 5, 4, 119. BHARATA im DVIRŪPAK. nach ÇKDr.

विखुर m. ein Rākshasa TRIK. 1, 1, 74.

विखेद (2. वि + खेद्) adj. von der Erschlaffung befreit, munter BHĀG.

P. 1, 17, 21.

विख्य adj. = विख P. 5, 4, 119, Vārtt.

विख्याति (von ख्या mit वि) f. Berühmtheit R. 5, 66, 15.

विख्यापन (vom caus. von ख्या mit वि) n. das Bekanntmachen, Ver-

künden GAUTAMA in MIT. 47, 11.

विख्ये und विख्यौ s. u. ख्या mit वि 1).

विख adj. = विख KĀÇ. zu P. 5, 4, 119. H. 450.

विखु adj. dass. H. 450.

विगणन (von गण् mit वि) n. das Bezahlen, Abtragen TRIK. 2, 9, 2.

HĀR. 137. P. 1, 3, 36. Vop. 23, 28.

विगत s. u. गम् mit वि. — विगतद्वंद्व adj. von den Gegensätzen be-

freit; m. ein Buddha H. Ç. 80.

विगतभय 1) adj. furchtlos. — 2) m. N. pr. eines Brahmanen KA-

THĀS. 10, 7. fgg.

विगतरागधन m. N. pr. eines buddhistischen Lehrers TĀRAN. 63.

विगतरावा adj. f. die Regeln nicht mehr habend AK. 2, 6, 4, 21.

विगताशोक m. N. pr. eines jüngeren Bruders (oder Enkels) des

Açoka BURN. Intr. 360. TĀRAN. 2. 40. 48. fgg. — Vgl. वीताशोक.

विगर्द् in der Stelle: प्रतीत्या शत्रून्विगर्द्षु वृश्च RV. 10, 116, 5.

विगन्ध (2. वि + गन्°) adj. (f. आ) übelriechend Suçr. 1, 136, 13. 247, 13.

VARĀH. BRH. S. 86, 79.

विगन्धक 1) m. Terminalia Catappa (इडुदी). — 2) विगन्धिका f. eine